

Készül a Magyarok Bibliája, lapjai pünkösdfőre Szegeden lesznek

Mint arról már lapunk is hírt adott, kézzel írt bibliamásolat készül dr. Benyik György atya, a szegedi Szent Gellért-templom plébánosa kezdeményezésére, amelyhez térségünkben is több közösség csatlakozott. A Vajdaságban másolják a Szentírást Zentán, Csókán, Nagykikindán, Kispiacon, Muzslyán, Szabadkán. Az egész Kárpát-medencében vannak bibliamásoló csoportok, sőt Belgiumban és Olaszországban élő magyarok is csatlakoztak. Az elkészült teljes kódexet a szervezők beköttek, és a tervek szerint szeptemberben zárandoklat keretében adják át Ferenc pápának Rómában. Mintegy tízezer magyar ember kézírását fogja megőrizni a Magyarok Bibliája, melynek lapjait pünkösdfőre juttatják el a másolók Szegedre. Benyik György atya a Biblia összehordását előkészítendő imahátteret kér, és köszöni mindenkinek, aki az alábbi imát naponta imádkozza és népszerűsíti.

Ima a bibliamásolóknak a Szentlélek vezetéséért

Uram, hálát adok neked azon testvéreimért, akik megértették, nehéz és zavaros időkben a Te Igédhez kell visszanyúlni a helyes jövő megtalálása érdekében.

Uram, hálát adok neked azokért a barátaimért, akik a Szentírást másolva megerősödtek a veled való közösségben.

Uram, hálát adok neked azon munkálkodásodért, hogy Igéddelel teremtess közösséget a különböző rendű és rangú keresztények között.

Uram, hálát adok neked azokért a rabokért, akik a börtönben találtak rá a Bibliában rejtőző tanításra.

Uram, hálát adok neked azokért, akik bár különböző keresztény egyházhoz tartoznak, mégis, kezük munkájával akarták megteremtteni minden egyház közös kincsét a kézírásos magyar Bibliát.

Uram, hálát adok neked azokért a testvéreimért, akik bár sok könyvet olvastak, de most végre fölfedezték a könyvek könyvét a Te bölcsességgeddel.

Uram, hálát adok neked azokért a keresztény testvéreimért, akik felismerték, a katolikus testvérek és Ferenc pápa életének vezére is a Biblia és Krisztusunk tanítása.

Uram, hálát adok neked azokért a fiatal embertársaimért, akik már szinte elfeledték a kézírás, de most a Te Igéd írása kapcsán újra megtalálták az emlékezet őrzésének ezt a személyes módját.

Isten Szent Lelke, a Biblia másolása által növeld az imádkozó keresztények számát, és csökkentsd az öncélúan vitatkozó és ellenséges nézeteket valló keresztények csoportjait.

Isten Szent Lelke, melegítsd fel szívünket Mennyei Atyánk iránt, és tégy minket megváltó műved aktív részeseivé.

Isten Szent Lelke, vezess bennünket azon az úton, amelyen meg tudjuk mutatni hitünket közömbös embertársainknak, kivezette őket életük céltalan hanyódságából.

Isten Szent Lelke, taníts bennünket, hogy zsidók és keresztények tisztelni tudják egymás hitét és hagyományait.

Isten Szent Lelke, erősítsd az üldözött keresztény testvéreinket, hogy legyen erejük tanúságot tenni Isten gyermekeinek állhatóságáért.

Isten Szent Lelke, hangold a vallási vezetők szívét imára és testvéri párbeszédre egymás iránt, hogy a világban növekedjen a béke, és csökkenjen az egymás hitével való rivalizálás.

Isten Szent Lelke, világosítsd meg a népek vezetőit, hogy ne a gyűlölet és fanatizmus gerjesztésével politizáljanak, hanem a dialógus és a jóindulat vezérelje őket.

Isten Szent Lelke, ajándékozz meg a hit örömeivel és a találékony segítő szeretet spontán tetteivel.

Mennyei Atyánk, fogadd el közös munkálkodásunkat az emberek javára, hazánkban lévő feszültségek enyhítésére, és Isten dicsőségére.

Amen.

A megújult Mátraverebély–Szentkút ez évi búcsúja

Május végétől, vagyis pünkösdtől október derekáig, Magyarok Nagyasszonya ünnepéig szinte minden hétvégén jelentős búcsús események várják a zárandokokat Mátraverebély–Szentkúton. A nemzeti kegyhelyen hamarosan befejeződnek az két éve tartó, nagyszabású felújítási és fejlesztési munkálatok, így a kor követelményeinek minden szempontból megfelelő körülmények fogadják a híveket.

A zárandokhely főbúcsújakor, augusztus 16-án Kazimierz Nycz varsói bíboros-érsek mutatja be az ünnepi szentmisét, és Boldog Jerzy Popieluszko ereklyét ad át a kegyhelynek. A búcsújáró hely felújított tereit Erdő Péter bíboros szeptember 5-én szenteli fel, Kisboldogasszony ünnepére pedig szeptember 6-án – régi hagyományt felelevenítve – vonatos zárandoklat indul Budapest Keleti pályaudvarról.

A nagy ünnepek méltó megrendezése mellett a kegyhelyet vezető ferences atyák arra is figyel-

met fordítanak, hogy a különböző korosztályokhoz tartozók, az eltérő életállapotúak, a különféle szakmai csoportok és más-más érdeklődési körűek, valamint a lelkeségi mozgalmak tagjai egyedi lelkipásztori gondoskodásban részesülhessenek. Így külön zárandoklatuk lesz az óvodásoknak, a középiskolásoknak, az egyetemistáknak, a házasságra készülőknek, a gyermekekre váróknak és gyermekekre vágyóknak, a jubiláns házásoknak, a betegeknek, a nagyszülőknek, a Szeretetláng mozgalomnak, a karitászoknak, a motorosoknak, a lovasoknak, az autósoknak, a katonáknak, a cigányságnak, a ferences világi rendieknek és a görög katolikusoknak.

A kegyhelyen az ünnepi nagymisék mindig 11 órakor kezdődnek, melyek előtt az idei év folyamán az egyes szerzetesrendek képviselői tartják saját közösségük karizmájáról a katekézist. A gyóntatás természetesen folyamatos. További hírek és a búcsús naptár a szentkut.hu oldalon olvasható.

Szerdahelyi Csongor

Vatikáni szimpózium a klímaváltozásról és a vallásokról

„A Föld védelme, az emberiség nemesebbé tétele. A klímaváltozás erkölcsi dimenziói és a fenntartható fejlődés.” Ez a témája az április 28-án megrendezésre kerülő konferenciának, amelyet a Pápai Tudományos Akadémia a „Religions for Peace” szervezettel együttműködve tart. A tanácskozást Ban Ki-moon ENSZ főtitkár és Peter Turkson bíboros, a Iustitia et Pax Pápai Tanács elnöke, valamint a Pápai Tudományos Akadémia kancellárja, Marcelo Sánchez Sorondo püspök nyitja meg.

A találkozónak hatvan résztvevője lesz a tudomány, a diplomácia világából, továbbá fejlődési szakértők és hűs vallási vezető lesz jelen. A szimpóziumot Ferenc pápa környezetvédelemmel foglalkozó új enciklikájának megjelenésére és a klímaváltozásról szóló decemberi párizsi csúcstalálkozó vigíliáján rendezik. Feladata, hogy egy dokumentumban fehéren-feketén összegyűjtse a nemzetek és gazdasági hatalmak elkötelezettségét az éghajlatváltozást előidéző szennyezések kibocsátása és a globális

átlaghőmérséklet korlátozás terén. A vatikáni szimpózium célja, hogy felkeltse a közvélemény érdeklődését és egyetértést hozzon létre a fenntartható fejlődés értékeiről összhangban az alapvető vallási hagyományok alapelveivel, különös figyelmet fordítva a legsérülékenyebbekre. Az is a célkitűzések közé tartozik, hogy a témáról folytatott globális vitához hozzájáruljon, rámutatva az erkölcsi dimenziókra, amelyek a környezetvédelem alapját jelentik és amelyek segítenek létrehozni egy globális mozgalmat minden vallásban a fenntartható fejlődés és a klímaváltozás terén.

A szimpózium végén közös nyilatkozatot tesznek közre a fenntarthatóság erkölcsi és vallási kötelezettségéről. Rámutatnak a környezet és a személyek – különösen is a szegények, a kirekesztettek, az emberkereskedelem és a modern rabszolgaság áldozatai, a gyermekek és a jövő nemzedékek – iránti tisztelet belső összefüggésére.

Vatikáni Rádió

Andrea Tornielli – Giacomo Galeazzi FERENC PÁPA: EZ A GAZDASÁG ÖL

„Marxista”, „kommunista” és „pauperista”: Ferenc pápát a szegénységre, a társadalmi igazságszágra mondott szavai, a nélkülözők helyzetére vonatkozó gyakori felhívásai miatt kritikák és néha kemény, szarkasztikus támadások érték. Hogyan éli meg mindezt? A szegénység miatt ennyire erőteljesen jelenvaló a tanításában?

Péter apostol székébe olyan pápát választottak meg 2013-ban,

aki sohasem kötelezte el magát egy bizonyos felszabadítási teológiai ideológia mellett, ugyanakkor közelről megismerte egy bizonyos kapitalizmus katasztrófáit. Sokakat kényelmetlenül érint, hogy oly gyakran beszél a szegénységről, hogy kritikával illeti a pénz bálványimádását, amelyre társadalmunk láthatóan mindinkább alapulnak, s amely immár korlátlan egyeduralomra tett szert. A túlérzékenység, amellyel egyes, még katolikus körök is eljárnak, hogy lefagyasszák a vitát, és olykor nevetségessé tegyék a püspököket, akik fel merészlik emelni a hangjukat a társadalmi kérdések, a bevándorlás, a szegénység ügyében, megmutatják a nyugtalanságot, amelyet egy lehetséges változástól tartva éreznek. A nyugtalanságot egy pápa miatt, aki megerősíti az egyház társadalmi tanítását, és azon megfontolások miatt, amelyek megkérdőjelezni látszanak napjainkban a kapitalizmussal kötött vélelmezett „szent szövetséget”, melyet sokan már ténykérdésnek tekintenek.

Mit jelentenek hát a pápa felhívásai? Mit mond el nekünk az életrajza, valamint a harmadik évezred hajnalán drámai pénzügyi válságot átélő Argentína fővárosában, Buenos Airesben töltött püspöki szolgálata? Szavai, az egyház társadalmi tanításának szava képesek üzenni valamit a kortárs gazdaságnak és pénzügyvilágnak? Néhány olyan kérdés, amelyet e könyv megkísérel elmélyíteni.

Olyan út ez, amely új kérdések feltevését célozza, s nem annyira válaszokat ad, annak reményében, hogy a pápa szavai – amelyeket a szerzők a kötetben egybegyűjtöttek és elemeztek – mindenkit arra ösztönözhetnek, hogy megvizsgálja életmódját, szabályait, rendszereit. És azt is fontolóra vegye, hogy konkrétan mit tehetünk, nem a megvalósíthatatlan utópiák vagy a régi ideológiák szintjén, hogy legalább egy kis változást kiválthassunk. Lehetőség szerint a jobb irányába.

Egy falusi pap naplójából

2015. április 19. – vasárnap

Jegyzeteimben gyakran hivatkozom Ferenc pápa *A hit világossága* kezdetű enciklikájára. A kiadvány szobám íróasztalának meg-honosodott lakója. Annak ellenére, hogy egyszer már elolvastam, nem került még a polcra a többi könyv közé. Időnként ebből veszem a napi elmélkedéseimhez az alap-gondolatokat. Az elmúlt hétvégén, szombat reggel az enciklikából *A hit egyházas arca* fejezet 22. pontjában a következő gondolatot emeltem ki: „A keresztények »egyek« (vö. Gal 3,28), de nem veszítik el egyediségüket, és a többiek szolgálatában mindegyikük megtalálja a maga egyéniségét.”

Ezt a mondatot „társítottam” az Újszövetség Apostolok Cselekedetei könyvének ma is időszerű és példaértékű üzenetével: „A sok hívó mind egy szív, egy lélek volt” (ApCsel 4,32).

Még kezdő lelkipásztor koromban találkoztam egy idős plébánossal, akivel sokat beszélgettünk a szolgálatról. Azóta is fülembe csengnek sokéves tapasztalatának bölcs szavai: „A lelkipásztor és a hívőközösség egymástól elválaszthatatlan. Kapcsolatuk a kölcsönhatás szintjén mozog.”

Talán éppen ennek az idős paptestvéremnek szavai hatása alatt soha nem tudtam megérteni azokat a lelkipásztorokat, akik kígyót-békát szórnak arra a közös-

ségre, amelynek szolgálatában állnak. Éppen a „kölcsönhatás” miatt értelmetlen ez számomra. Nem lehet úgy fenntartásokkal minősíteni egy közösséget, amelynek szolgálatában állok, hogy ez a kritikus hangvétel nem irányulna egyben a pap személye felé. Lehet nem egyet érteni azzal a kijelentéssel, miszerint „amilyen a közösség olyan a papja, vagy amilyen a pap, olyan a közössége”, de van benne igazság. Bizonyítékul szolgálhat erre a gyakorlat. És itt szintén idézem idős paptestvérem szavait:

– Kéri az illető főpásztort, helyezze el eddigi állomáshelyéről egy másik közösségbe, mert az ottani hívekkel nem tud mit kezdeni. A jószívű és megértő püspöke áthelyezi. Kis idő múlva ismét kopogtat a főnöke ajtaján az áthelyezett munkatárs, jelezve, hogy ezzel a közösséggel is baj van. Ekkor már egyértelművé vált, nem is a közösséggel volt a gond.

Az tény, hogy időnként nehézségekkel jár a közösségszolgálat, de ilyen esetekben segítségül „hívom” azoknak példáját, akik a legnehezebb időszakokban sem hagyták magukra a közösséget. Egyik elődöm tett is ilyen kijelentést: „Sorsközösséget vállalok híveimmel.” Ezért életével fizetett, de nem hagyta magára a megfélemlített és kilátástalan helyzetbe került hívő közösséget. A Jó Pásztor példáját követte.